

Informatie voor landbouwers
in relatie tot de drinkwater-
voorziening in Drenthe

BALANS

STUDIEGROEPEN VEEHOUDERIJ ROND NITRAAT EN KRINGLOOPLANDBOUW GAAN VAN START

HET PELOTON LEERT VAN DE VOORLOPERS

In april gaan in Noord-Drenthe, Midden-Oost-Drenthe en Zuid-Zuidwest-Drenthe drie nieuwe studiegroepen van start met elk zo'n tien, voornamelijk op zandgrond werkende veehouders. Hoofdthema's van dit drie jaar durende project 'Maandewark' - Drents voor samenwerking - zijn nitraat en kringlooplandbouw. Het eerste jaar staat in het teken van inzicht verwerven in de huidige situatie, in 2023 worden veranderingen in gang gezet en in 2024 maken deelnemers zich de kringlooplandbouw eigen.

In eerdere studiegroepen hebben de meeste deelnemers al verkenningen uitgevoerd op het gebied van nitraatuitspoeling, samenwerking akkerbouw-veehouderij en perceelsemissies. Daarmee is een goede basis gelegd voor verdieping en verspreiding van praktisch toepasbare

kennis en uiteindelijk de transitie naar toekomstbestendige bedrijven. Uiteraard is er ook plek voor nieuwe deelnemers.

Projectdoelen

Het belangrijkste doel is het tegengaan van uitspoeling van nitraat in grondwater.

De laatste loodjes in het bereiken van nitraatdoelen wegen het zwaarst, zo blijkt ook uit het interview met Cors van den Brink elders in deze nieuwsbrief. Er wordt gestreefd naar een N-bodemoverschot van maximaal 100 kg/ha op bedrijfsniveau van bedrijven op zandgronden met subdoelen

In dit nummer:

Biologische bestrijding uienvlieg

Deadlines Nitraatrichtlijn en KRW

Stoffen in grondwaterbronnen

Regelgeving in gwbg

Wie is wie

voor gras en bouwland (vooral mais). Een ander belangrijk doel is bewustwording, zowel van de invloed van veranderingen in graslandmanagement op de bedrijfsvoering als van de bijdrage die maatregelen voor het sluitend maken van kringlopen, zoals slimme rotatieplannen, leveren aan verlaging van bodemoverschotten. Bij het thema kringlooplandbouw wordt aandacht besteed aan bijvoorbeeld eiwit van eigen grond, werken met circulaire meststoffen, klimaatrobuuste productiesystemen, toename van biodiversiteit en natuurinclusieve processen en gebruik van reststromen.

Begeleiding en monitoring

Het project wordt begeleid door DLV Advies en andere externe adviseurs en bestaat uit studiegroepbijeenkomsten, individuele coaching, veldexperimenten en demonstraties in het veld. Deelnemers worden gemonitord op indicatoren waar doelen en streefwaarden van zowel de Ontwikkelagenda Duurzame Veehouderij en Natuur als Duurzame Zuivelketen aan te koppelen zijn (zie schema). Ook doelen van de provincie Drenthe, de waterbedrijven in Drenthe (WMD, Vitens en Waterbedrijf Groningen), Agrarische Natuur Drenthe en Landschapsbeheer Drenthe voor soortenbeheer, landschapsbeheer en kruidenrijk grasland worden in het project meegenomen.

Nieuwkomers leren van ervaren deelnemers

Sytze Waltje van DLV Advies: “Het mooie is dat we de resultaten van de eerdere studiegroepen als vertrekpunt voor de nieuwe hanteren. Resultaten, die bovendien gunstiger zijn dan we vooraf hadden durven hopen. Op sommige bedrijven zijn zelfs al wat streefwaarden behaald. De nieuwe studiegroepen worden samengesteld uit boeren die eerder al deelnamen en nieuwe deelnemers. Zo is het niet direct de adviseur, maar de ervaring die spreekt. Het peloton leert van de voorlopers. Dat maakt deelname aan deze studiegroepen extra aantrekkelijk.”

Indicator	Streefwaarde Ontwikkelagenda en Duurzame Zuivelketen
Broeikasgasuitstoot (g CO ₂ eq/kg melk)	< 1.350*
Fosfaat bodemoverschot (kg P ₂ O ₅ /ha)	< 0
Stikstofbodemoverschot (kg N/ha)	<100
Ammoniakemissie per ha (kg NH ₃ /ha)	< 50
% Eiwit eigen land (% N eigen voer)	> 65%
% Blijvend grasland	> 80%
Weidegang (dagen en uren)	> 120 dagen x 6 uur
Energieverbruik (kWh/kg melk)	Gelijk houden of verminderen
Productie duurzame energie (kWh/jaar)	> 16%
% Verantwoorde soja	100%
% Oppervlakte natuur- en landschapsbeheer	> 5%

Vragen

Voor vragen kunt u contact opnemen met Sytze Waltje of Saskia Haarhuis-Veldman van DLV Advies, respectievelijk s.waltje@dlvadvies.nl, 06-20439109, s.veldman@dlvadvies.nl, 06-232599388.

BIOLOGISCHE BEHEERSING UIENVLIEG IN OPMARS

HOE MEER TELERS MEEDOEN, HOE EFFECTIEVER DE BEHEERSING

De laatste jaren hebben een sterke groei van de uienteelt te zien gegeven, vooral in het noorden en oosten van het land. De Nederlandse ui wordt wereldwijd geroemd om zijn hoge kwaliteit. Toch zijn er ongenode gasten die het feest proberen te verstoren. Een daarvan is de uien-vlieg. Deelnemers van de kennisgroep akkerbouw Hunze passen sinds 2019 de biologische beheersingsmethode Steriele Insecten Techniek (SIT) toe. En met succes; de plaagdruk is daar na enkele jaren toepassing van de SIT op een beheersbaar niveau.

De essentie van de SIT is dat grote hoeveelheden gesteriliseerde uienvliegen in het veld worden losgelaten. Dit wordt wekelijks gedaan tijdens de teelt van uien. Nadat de uienvliegen als pop in de grond hebben overwinterd, gaan ze op zoek naar waardplanten van het geslacht allium. De wilde vrouwtjes stuiten daar nietsvermoedend op de uitgezette steriele mannetjes, met wie ze paren. De eitjes die zij leggen, komen niet uit en zo wordt de totale populatie steeds kleiner.

Aanstekelijk enthousiasme

“In 2019 zijn we in het Hunzedal met de SIT van start gegaan”, vertelt Albert Wolfs, teeltbegeleider bij HLB. “De meeste deelnemers van de studiegroep begonnen toen met uienteelt. Zij sloten zich onmiddellijk bij de SIT aan. In het algemeen gaat het om akkerbouwbedrijven met een groot areaal. Samen zijn ze erin geslaagd om de plaagdruk onder controle te krijgen. En

dat niet alleen; met hun grote enthousiasme hebben zij collega’s in de omtrek ook over de streep weten te trekken. Vrijwel iedereen in hun gebied doet nu mee. Dat is goed nieuws, want hoe hoger de dekkingsgraad, hoe hoger de effectiviteit. Ook andere kerngebieden zijn dankzij uitbreiding van het aantal deelnemers gegroeid; het gebied strekt zich over heel Nederland uit met een areaal van zo’n 16.500 hectare.”

Emmen en De Monden

In de andere twee studiegroepen Akkerbouw in Drenthe begint de toepassing van de SIT nu ook op gang te komen. Albert Wolfs: “Een uienteler in de studiegroep Emmen is er vorig jaar mee begonnen. We verwachten dat het resultaat voor de anderen in dat gebied aanleiding zal zijn om zich eveneens aan te melden. In gebieden waar al langere tijd uien worden geteeld en waar de SIT nog niet in gang is gezet, is te zien dat de druk van de uienvlieg hoog is. In de

Monden zijn we vorig jaar gestart met een collectieve deelname. Samen met de telers proberen we de druk de komende jaren naar een beheersbaar niveau te krijgen. Het zal behoorlijk wat energie en geld kosten voordat het probleem daar onder controle is. Stap voor stap werken we toe naar een aaneengesloten gebied, zodat we het probleem steeds beter kunnen beheersen en beheersbaar houden.”

All-in pakket

De Groene Vlieg maakt zich ondertussen sterk voor een ‘all-in’ biologisch beheersingsprogramma voor de uienteelt, inclusief monitoring van andere probleem-insecten zoals bonenvlieg, ritnaald (kniptor) en trips. Zeker in grondwaterbeschermingsgebieden waar het middelenpakket beperkt is, zijn monitoring en de SIT een uitkomst. Dat past in het streven naar nihil emissie in 2030, uitgangspunt van de Toekomstvisie gewasbescherming 2030.

HOE STERILISEER JE EEN UIENVVLIEG?

De methode is in de jaren tachtig ontwikkeld door De Groene Vlieg in Nieuwe-Tonghe, een bedrijf dat tegenwoordig een zusteronderneming is van onderzoeks- en adviesinstelling HLB in Wijster, begeleider van de kennisgroepen Akkerbouw in Drenthe. De vliegen worden in een gecontroleerde omgeving gekweekt. Sterilisatie wordt gedaan door de poppen - mannetjes en vrouwtjes - aan gammastraling bloot te stellen voordat zij uitkomen. Door ze tijdens het kweekproces te mengen met een gekleurd poeder, zijn ze bij telling in het laboratorium weer te herkennen.

DEADLINES VOOR NITRAATRICHTLIJN EN KRW KOMEN IN ZICHT

BOEREN IN KWETSBARE DRENTSE GWBG'S HEBBEN VOORUITGANG GEBOEKT, MAAR WE ZIJN ER NOG NIET

Eind 2021 is de evaluatie van Bestuursvereenkomst Nitraat en het daarmee samenhangende Zesde Actieprogramma Nitraatrichtlijn 2018-2021 gepresenteerd. In 34 kwetsbare grondwaterbeschermingsgebieden in Nederland, waarvan vier in Drenthe, hebben boeren, drinkwaterbedrijven en overheden zich de afgelopen jaren sterk gemaakt voor vermindering van nitraatuitspoeling naar grondwater. Het doel om blijvend onder de norm van 50 mg nitraat per liter uitspoelingswater uit de wortelzone te komen, is echter niet gehaald. Nu wordt het spannend, want wettelijke deadlines voor zowel de nitraatrichtlijn als de Kaderrichtlijn Water zijn in zicht, respectievelijk 2025 en 2027. Dan moeten gestelde normen zijn behaald, anders loopt Nederland het risico dat de Europese Commissie forse boetes en beperkingen oplegt.

Cors van den Brink van Royal Haskoning DHV (per 1 mei 2022 werkzaam bij provincie Drenthe op het gebied van water, stikstof, klimaat en landbouw) was projectleider van projecten om de nitraatuitspoeling aan te pakken in Drenthe en Overijssel. Hij vertelt over de Drentse aanpak en resultaten tot nu toe en kijkt vooruit. “In de vier Drentse grondwater-beschermingsgebieden hebben zo’n vijftig veehouders en bijna dertig

akkerbouwers deelgenomen aan het project Grondig Boeren voor Water. Samen met verschillende kennisinstituten organiseerden we groepsbijeenkomsten en keukentafelgesprekken; een goede mix van kennisuitwisseling op gebiedsniveau en persoonlijke advisering op basis van de specifieke mineralenkringloop per bedrijf. Balans tussen grondwaterbelang en economisch belang was het uitgangspunt. Boeren namen er op vrijwillige basis aan deel.”

Winst voor grondwater en boer

“De vooruitzichten zijn zorgelijk, maar laten we beginnen met het positieve nieuws”, vervolgt Cors. “Doordat de kennis van boeren is vergroot door de resultaten van (individuele) nitraatmetingen en dankzij gerichte maatregelen op bedrijfsniveau is sprake van een structureel verbeterde opname van nutriënten in combinatie met lagere kosten en een hogere opbrengst voor de ondernemer. En minstens zo

belangrijk met het oog op de komende jaren: de deelnemers waren enthousiast en zeer betrokken bij de opgave. Daar kan op voortgebouwd worden.”

Grotere stappen noodzakelijk

Uiterlijk 1 juli besluiten de Vewin, het Interprovinciaal Overleg, de ministeries van Infrastructuur en Waterstaat (IenW) en Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) en LTO over voortzetting van de Bestuursvereenkomst Nitraat na 2022. “Wat ik heel sterk vind, is dat de deelnemende partijen het voornemen hebben om resterend budget in te zetten om de aanpak te kunnen voortzetten in de tussenliggende periode. Juist omdat de urgentie enorm hoog is, is het belangrijk om samen te blijven optrekken. Er is de afgelopen jaren vooruitgang geboekt, maar ik durf te stellen dat we aan de grens zitten: verdergaande maatregelen zoals extensivering, verandering van bouwplan en beperking van de najaarsbeweiding kunnen niet vanuit de economie van het bedrijf gemotiveerd worden. Willen we de doelen halen, dan zullen veel grotere stappen richting extensivering of teeltkeuze moeten worden gezet.”

Concepttekst voor vervolg

Het addendum bij het concept Zevende Actieprogramma Nitraatrichtlijn spreekt wat dat betreft stevige taal. Een paar citaten: “Omdat de doelen onontkoombaar zijn, is het nemen van maatregelen niet

vrijblijvend. Waar nodig kan een provincie (of in tweede instantie het Rijk) maatregelen verplichtend opleggen in een gebied. De verplichting van omzetting naar natuurgrond of natuurinclusief grasland met extensieve begrazing op uitspoelingsgevoelige gronden wordt vastgelegd.” “Het kabinet kiest voor een onontkoombare aanpak, waarbij geldt dat de invulling grotendeels gebiedsgericht plaatsvindt onder stevige nationale regie [...]. Onontkoombaarheid omvat ook een duidelijk escalatiemechanisme, dat het gebruik van meer dwingende instrumenten niet categorisch uitsluit.” “De maatregelen in het kader van de stikstofaanpak bieden de kans om de doelen van de Nitraatrichtlijn en de Kaderrichtlijn Water te gaan halen, ook doordat hiermee ingrijpende maatregelen genomen kunnen worden om de landbouw te extensiveren in aantallen dieren en toepassing van uitspoelingsgevoelige teelten [...].”

Benieuwd hoe het uitpakt

Cors van den Brink: “De extreem droge zomers van 2018, 2019 en 2020 hebben laten zien hoe lastig de opgave is; in het grondwater onder landbouwpercelen werden concentraties tot ruim 150 mg/l gemeten en ook gebiedsgemiddeld was sprake van een toename van de nitraatconcentraties. Klimaatverandering gaat gepaard met langere periodes van droogte. Om dergelijke extremen te kunnen opvangen, moeten we ruim en vooral blijvend beneden de norm van 50 mg/l

zien te komen. Ik ben heel benieuwd hoe het addendum in de praktijk zal worden uitgelegd. Als er tien boeren in een gebied zitten en met acht daarvan kunnen op basis van vrijwilligheid geen afspraken worden gemaakt, wat gebeurt er dan? Worden zij gedwongen tot andere teelten of bouwplannen? Tot verkleining van hun veestapel? Worden zij verplaatst? Of wordt het addendum op gebiedsniveau uitgewerkt met een verplichte deelname van alle boeren binnen het gebied?”

Funcities duurzaam op elkaar afstemmen

“Een ding staat vast: de grondwaterwinning blijft. Drinkwaterbedrijven en boeren in de grondwaterbeschermingsgebieden zullen elkaar altijd weer tegenkomen. Als maatschappij moeten we ons realiseren dat in de meest kwetsbare gebieden vérgaande beperkingen aan de agrarische bedrijfsvoering zullen worden opgelegd. Geredeneerd vanuit de huidige wet- en regelgeving voor middelengebruik wordt van de boeren in deze gebieden feitelijk een extra dienst verlangd die drukt op het gezinsinkomen. Want wat hier aan aanvullende maatregelen getroffen moet worden, komt niet vanzelf. Om doelen blijvend te kunnen volhouden, is het nodig dat functies duurzaam op elkaar worden afgestemd en dat de aanvullende dienst die van de boer wordt verlangd marktconform wordt gewaardeerd. Het Vewin-motto ‘beschermen om te blijven’ geldt ook voor de economie in de kwetsbare gebieden.”

Excursie Waterkaravaan

KOMT HET MET AANVULLENDE ZUIVERING EN STRENGE REGELGEVING WEL GOED OP DE NOORBARGERES?

Op de Noordbargeres bij Emmen maakt WMD sinds 1937 drinkwater uit grondwater. Het is de winning waar WMD de meeste verontreinigingen in het grondwater aantreft, ondanks de beschermende maatregelen die in het verleden al zijn genomen. Op dit moment bouwt WMD daarom een aanvullende zuivering. Maar ook dat blijkt nog niet genoeg. Henk Brink, manager Strategie en Kwaliteit van WMD, licht toe wat er speelt.

“De winning op de Noordbargeres is een zogenaamde ‘kwetsbare’ winning. Dat wil zeggen dat het regenwater dat op de grond valt snel de bodem intrekt en naar grotere dieptes zakt. Het grondwater dat WMD onttrekt, is nog maar enkele tientallen jaren geleden als regen op de grond gevallen. Alles wat aan het bodemoppervlak toen speelde met gebruik van stoffen, treffen we nu al aan in de bronnen. We zien stoffen in de bronnen die vanuit verschillende kanten komen: vanuit de chemische industrie, de landbouw en de stedelijke omgeving.”

Hogere concentraties, nauwkeuriger meten

Dat WMD zoveel stoffen aantreft heeft twee oorzaken. Stoffen die in het verleden aan het maaiveld zijn gebruikt, spoelen langzaam uit tot in het diepe grondwater. Ze zijn nu aangekomen op een diepte waarop WMD de grondwaterkwaliteit meet.

“Ook belangrijk is dat er steeds nauwkeuriger en slimmer wordt gemeten. Ons laboratorium kan stoffen meten die al langer in het grondwater aanwezig zijn, maar die tot voor kort nog niet gemeten konden worden. De ontwikkeling van deze meetmethoden gaat snel door, zodat we

verwachten nog wel meer stoffen aan te treffen”, aldus Henk Brink.

Twee stoffen in de hoofdrol

Op dit moment spelen twee stoffen een hoofdrol. Het gewasbeschermingsmiddel Bentazon komt in hoge concentraties voor in enkele bronnen. Om dat middel te verwijderen, wordt nu een aanvullende zuivering gebouwd met actieve koolfiltratie, een investering van bijna 10 miljoen euro. Daarnaast is afgelopen jaar een hoge concentratie EDTA aangetroffen in een bron. EDTA is een industriële stof, vaak onderdeel van reinigingsmiddelen. Deze stof wordt vrijwel niet door actieve kool tegengehouden, zodat WMD nu onderzoekt welke verdere aanvullende zuivering nodig is.

Vervuiler onbekend, consument betaalt

“Doordat de verontreiniging zich enkele tientallen jaren geleden al heeft voorgedaan en de grondwaterstroming in het gebied heel complex is, valt tot nu toe niet te achterhalen wie specifiek deze verontreinigingen veroorzaakt heeft. Consequentie is dat de drinkwaterklant via de waterrekening nu gaat betalen”, aldus Henk Brink.

Gewasbeschermingsmiddelen en nieuwe stoffen

WMD maakt zich zorgen over de bescherming van het grondwater op dit moment, wat er voor moet zorgen dat over tientallen jaren het water wel weer schoon is. Henk Brink geeft aan: “Omdat onduidelijk is hoe de industriële stoffen in het verleden naar onze bronnen zijn gekomen, is ook onduidelijk of het nu wel gestopt is. Ten aanzien van de invloed vanuit de landbouw blijft het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen een groot aandachtspunt. Niet alleen voor de werkzame stof zelf, maar ook voor omzettingsproducten die in de bodem ontstaan en middelen die als bijproduct aanwezig zijn. Voor nitraat is inmiddels duidelijk dat we het met de huidige afspraken niet gaan redden om in de toekomst te voldoen aan de Europese normen; ondanks dat de landbouw zich keurig houdt aan de huidige wetgeving en echt van goede wil is. Voor een goede bescherming van de drinkwaterbronnen zijn echt aanvullende maatregelen nodig.”

REGELGEVING IN GRONDWATERBESCHERMINGSGEBIEDEN

HOE DICHTER BIJ DE PUT, HOE STRENGER DE REGELS

‘Beschermen om te blijven.’ Het motto voor de grondwaterbescherming in Nederland laat er geen misverstand over bestaan dat dit een zaak van levensbelang is. Het gaat om de permanente beschikbaarheid van schoon water, van vitaal belang voor de drinkwatervoorziening. Op grond van de Wet Milieubeheer en de Europese Kaderrichtlijn Water zijn de provincies verantwoordelijk voor bescherming en verbetering van de grondwaterkwaliteit. Anton Dries, beleidsmedewerker grondwaterbescherming bij de provincie Drenthe (zie foto achterpagina), legt uit hoe dat is geregeld en welke ontwikkelingen te verwachten zijn.

“We onderscheiden drie zones, waarbij geldt: hoe dichterbij de winning, hoe strenger het beschermingsregime. Met andere woorden: hoe minder er - buiten waterwinning om - is toegestaan aan andere activiteiten en ander bodemgebruik. Voor de landbouw brengt dat beperkingen in het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen met zich mee. De zones zijn vastgelegd in de zogeheten Provinciale Omgevingsverordening.”

Drie zones

“De zone waar de meeste beperkingen gelden, is het waterwingebied direct rond de winning; ook wel bekend als de 60-dagenzone. Met deze begrenzing wordt voorkomen dat mogelijk verontreinigd grondwater binnen zestig dagen de winputten bereikt. Hier zijn alleen activiteiten toegelaten die

rechtstreeks verband houden met de winning. De zone daaromheen is het grondwaterbeschermingsgebied, vaak afgekort als gwbg. Dat is over het algemeen een 25-jaarszone. Stoffen die in deze bufferzone via neerslag infiltreren, doen er 25 jaar over om bij de grondwaterbron te komen. Andere activiteiten zijn toegestaan zolang ze de kwaliteit van het grondwater niet in gevaar brengen. Specifieke bepalingen zijn hier van toepassing op bijvoorbeeld woningbouw, aanleg van wegen en - conform de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden - middelengebruik in de landbouw. Bovendien mogen hier geen putten voor beregening worden geslagen. De derde zone is de verbodszone ‘diepe boringen’, bedoeld om te voorkomen dat beschermende kleilagen niet worden doorboord of aangetast.”

Zand of keileem

De bescherming is provinciaal geregeld. Wat zijn typisch Drentse componenten? Anton Dries: “Laat ik voorstellen dat de provincies elkaar in regelgeving voor zeker tachtig procent overlappen. Het is veelal de ondergrond die bepalend is voor lokale accenten. In Drenthe hebben we op veel plekken te maken met een kwetsbare ondergrond. Zandgronden, en die zijn zeer uitspoelingsgevoelig. Maar er zijn ook plekken waar een ondoordringbare keileemlaag in natuurlijke bescherming voorziet. Dat onderscheid verklaart waarom we in Drenthe zowel omvangrijke als kleine grondwaterbeschermingsgebieden rond wingebieden hebben. Rond het waterwingebied Assen met haar dikke keileemlaag is zelfs uitsluitend sprake van een boringvrije zone.”

Vier ontwikkelingen

Anton Dries benoemt tot besluit vier belangrijke ontwikkelingen die voor de samenleving in het algemeen en/of boeren in het bijzonder van belang zijn. "Vanuit de Kaderrichtlijn Water zijn we niet alleen verplicht om bronnen te beschermen en grondwaterkwaliteit te verbeteren, maar ook om de benodigde zuiveringsinspanning steeds kleiner te maken. Dat is een zeer forse opgave voor de komende jaren. We zien bij de bronnen nog steeds restanten van bestrijdingsmiddelen en de gevolgen van bemesting, maar ook nieuwe stoffen, vormen een probleem. In de tweede plaats zijn we technisch steeds beter in staat om

de dikte en de positie van keileemlagen vast te stellen. Wat we constateren, is dat die lagen vaak minder dik zijn en minder goed op elkaar aansluiten dan we dachten. Dat kan betekenen dat begrenzingsmoenen worden aangepast. In de derde plaats hebben we te maken met de toenemende grondvraag als gevolg van de woningbouwopgave en de energietransitie. De combinatie van beide opgaven kan een risico zijn voor de bescherming van de grondwaterkwaliteit, in het bijzonder in boringvrije zones. Het is niet wenselijk dat deze zones worden doorboord voor bijvoorbeeld installaties voor warmte- en koudeopslag. En dan hebben we nog te maken met een toenemende vraag naar

water, mede als gevolg van langere periodes van droogte, waardoor we op zoek zijn naar aanvullende strategische voorraden. Om daar tijdig op voor te sorteren, kunnen we gebieden nu al aanwijzen als beschermingszone, ook al vindt er nog geen winning plaats."

Contact

Hebt u vragen of opmerkingen, of wilt u deze nieuwsbrief niet langer ontvangen?

Neem dan contact op met Carolien Steinweg, Omgevingsmanager bij WMD, 06 13 97 99 31, C.Steinweg@wmd.nl.

Wie is wie

Dit zijn de contactpersonen vanuit WMD en provincie Drenthe:

Van links naar rechts: Wim van Oosterom (provincie Drenthe), Anton Dries (provincie Drenthe), Roald Leemrijse (WMD), Astrid Bleijleven (WMD), Carolien Steinweg (WMD), Berend Wegman (WMD)

Colofon

Balans is een uitgave van WMD Drinkwater en provincie Drenthe

Voor meer informatie

Carolien Steinweg,
Omgevingsmanager bij WMD,
06 13 97 99 31,
c.steinweg@wmd.nl

Redactie

Hilda Rozema, WMD

Tekst

Annet Kampinga,
Touché concept & copy

Opmaak & productie

Michel Vaartjes,
Multicopy Assen